

149

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 czerwca 1982 r.

w sprawie wykonania przepisów ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

Na podstawie art. 12, 22, 28, 33, 37 oraz 47 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 11, poz. 79) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Zasady przeznaczania gruntów na cele nierolnicze i nieleśne.

§ 1. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na przeznaczenie gruntów na cele nierolnicze lub nieleśne należy uzasadnić wynikami rachunku ekonomicznego, uwzględniającego w szczególności:

- 1) sumę należności i opłat rocznych za grunty projektowane do przeznaczenia na cele nierolnicze i nieleśne, z uwzględnieniem przewidywanych zmian w wartości produkcji rolniczej i leśnej w okresie poprzedzającym wyłączenie gruntów z produkcji,
- 2) wielkość obszaru ujemnego wpływu inwestycji, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. Nr 11, poz. 79), zwanej dalej „ustawą”, oraz przewidywany na tym obszarze rozmiar strat ponoszonych przez rolnictwo i leśnictwo, jak również okres ich występowania.

2. Organ wyrażający zgodę może żądać złożenia wniosku w kilku wariantach przedstawiających różne możliwości zlokalizowania projektowanych inwestycji.

§ 2. 1. Wniosek o wyrażenie zgody na przeznaczenie gruntów na cele inwestycji górniczych lub eksploatacji kopalni nie objętych działaniem prawa górniczego, oprócz danych wymienionych w § 1 ust. 1, powinien zawierać wariantowe rozwiązania w zakresie rekultywacji i zagospodarowania gruntów po zakończeniu działalności górniczej, określające koszty rekultywacji i zagospodarowania oraz straty ponoszone przez rolnictwo i leśnictwo.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do eksploatacji złóż torfowych (borowiny) na cele lecznicze.

§ 3. Naczelnik gminy przedstawia gminnej radzie narodowej projekt planu zagospodarowania przestrzennego, łącznie ze zgodą organu określonego w art. 7 ust. 2 ustawy.

Rozdział 2

Wyłączanie gruntów z produkcji.

§ 4. Na wniosek osoby ubiegającej się o wyłączenie gruntów z produkcji naczelnik gminy udziela informacji o warunkach ich wyłączenia.

§ 5. 1. Decyzję w sprawie wyłączenia gruntów z produkcji wydaje naczelnik gminy, po uzyskaniu przez osobę, o której mowa w § 4, decyzji o ustaleniu miejsca i warunków realizacji inwestycji lub decyzji o zmianie sposobu wykorzystania terenu.

2. Decyzja w sprawie wyłączenia gruntów z produkcji powinna w szczególności określać:

- 1) powierzchnię gruntów rolnych i ich klasy bonitacyjne lub gruntów leśnych i ich typy siedliskowe,
- 2) miejsce, termin i sposób zrehabilitowania na cele rolnicze lub leśne nieużytków albo użytkowni innych gruntów (art. 15 ustawy),
- 3) wysokość należności pomniejszonej o koszty wykonania rekultywacji lub użytkowni, o których mowa w pkt 2,
- 4) wysokość jednorazowego odszkodowania za przedwczesny wyrąb drzewostanu oraz warunki tego wyrąbu — w razie wyłączenia z produkcji gruntów leśnych,
- 5) wysokość opłat rocznych,
- 6) zwolnienie z obowiązku uiszczenia całości lub części należności i opłat rocznych — w wypadkach określonych przepisami ustawy,
- 7) terminy i sposób uiszczenia należności, odszkodowania i opłat, o których mowa w pkt 3—6,
- 8) miejsce, termin oraz zasady zdjęcia i dostarczania na wskazane miejsce próchnicznej warstwy gleby.

3. Decyzję o wyłączeniu z produkcji gruntów pozostających pod zarządem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego wydaje dyrektor okręgowego zarządu lasów państwowych lub dyrektor parku narodowego, orzekając poza sprawami wymienionymi w ust. 2 o zmianie uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowni.

§ 6. 1. Należność za 1 ha gruntu rolnego wyłączonego z produkcji rolniczej na cele nierolnicze i nieleśne wynosi:

Grunty orne, sady (w tym tereny rolniczego budownictwa gospodarczego, tereny pasów wiatrochronnych, tereny urządzeń przeciwoerozyjnych oraz grunty pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi)		Łąki i pastwiska trwale (w tym tereny pasów wiatrochronnych, tereny urządzeń przeciwoerozyjnych oraz grunty pod zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi)	
klasa	równowartość ton ziarna żyta	klasa	równowartość ton ziarna żyta
I	500	Ł i Ps I	500
II	420	Ł i Ps II	400
III a	360	Ł i Ps III	320
III b	300	Ł i Ps IV	240
IV a	240	Ł V	150
IV b	170	Ps V	100
V	100	Ł VI	50
VI	30	Ps VI	30
RZ VI	10	PsZ VI	10

2. Należność za grunty wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 3—5 ustawy oraz za grunty zadrzewione i zakrzewione wymierza się jak za użytek rolny, jakoby w danym miejscu bez zadrzewienia, zakrzewienia lub istniejących budynków i urządzeń.

3. Należność za 1 ha gruntów pod stawami rybnymi oraz za grunty wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 6—8 ustawy wynosi równowartość 240 ton ziarna żyta.

4. Ustalenie wysokości należności w złotych następuje przez pomnożenie ilości ton ziarna żyta przez stosowaną w kontraktacji cenę ziarna konsumpcyjnego o jakości podstawowej.

5. Opłata roczna wynosi 10% należności.

§ 7. 1. Należność za 1 ha gruntu leśnego bez drzewostanu, wyłączonego z produkcji na cele nierolnicze i nieleśne, wynosi:

Lp.	Typy siedliskowe lasów (według planów urządzenia gospodarstwa leśnego)	Równowartość m ³ drewna tartaczanego sosnowego II klasy jakości
1	Lasy: świeży, wilgotny, łęgowy i górski oraz ols jeśionowy i ols górski	1.300
2	Lasy mieszane: świeży, wilgotny i bagienny, wyżowy, górski i ols	1.000
3	Bory mieszane: świeży, wilgotny, bagienny, wyżowy i górski	750
4	Bory: świeży, wilgotny i górski	400
5	Bory: suchy i bagienny	150

2. Opłata roczna wynosi 10% należności.

§ 8. 1. Należność za grunty wyłączane z produkcji na cele budowy kościołów i kaplic wynosi:

- 10% kwot określonych w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 1, jeżeli obszar wyłączony z produkcji nie przekracza 1 ha,
- 20% kwot wymienionych w pkt 1, jeżeli obszar wyłączony z produkcji przekracza 1 ha.

2. Należność za grunty wyłączane z produkcji na cele eksploatacji borowiny na potrzeby leśnictwa wynosi 10% kwot określonych w § 6 ust. 1 i § 7 ust. 1.

§ 9. Wysokość jednorazowego odszkodowania za przedwczesny wyręb drzewostanu stanowi różnicę między spodziewaną wartością drzewostanu w wieku rębności a wartością w chwili jego wyrębu, określoną według zasad ustalonych przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego; w drzewostanach młodszych, w których nie można pozyskać sortymentów drzewnych, odszkodowanie to stanowi wartość kosztów poniesionych na założenie i pielęgnację drzewostanu.

§ 10. 1. Opłaty roczne uiszczą się w terminie do dnia 31 października każdego roku.

2. Od opłat rocznych zwalnia się:

- organy administracji państwowej i wymiaru sprawiedliwości nabywające grunty pod budowę własnych siedzib oraz urządzeń socjalnych i kulturalnych tych organów,
- jednostki terenowe ochrony przeciwpożarowej,
- organizacje polityczne i społeczne,
- związki wyznaniowe,

5) jednostki organizacyjne działające w zakresie:

- usług komunalnych,
 - oświaty i wychowania,
 - nauki i rozwoju techniki,
 - kultury i sztuki (z wyjątkiem jednostek wydawniczych i filmowych),
 - ochrony zdrowia i opieki społecznej,
 - kultury fizycznej, wypoczynku i turystyki,
 - finansów i ubezpieczeń,
- jeżeli są jednostkami spoza sfery produkcji materialnej.

§ 11. Sumę należności i opłat rocznych za grunty wyłączane z produkcji pod budowę zbiorników wodnych wymierza się jednorazowo, proporcjonalnie do udziału jednostek organizacyjnych w eksploatacji tych zbiorników.

§ 12. W razie wyłączenia z produkcji gruntów na cele wielorodzinnego budownictwa mieszkaniowego w rozmiarze przekraczającym podwójną ogólną powierzchnię użytkową mieszkań na terenie danego osiedla mieszkaniowego, należności i opłaty roczne wymierza się za obszar przekraczający tę powierzchnię, obliczając je jak za grunty najwyższych klas lub typów siedliskowych występujących na terenie przeznaczonym pod to osiedle.

§ 13. 1. Rekultywacja nieużytków, podejmowana w związku z wyłączeniem gruntów z produkcji (art. 15 ustawy), powinna zapewnić im równorzędą przydatność produkcyjną, jaką mają grunty wyłączane z produkcji.

2. W razie braku nieużytków można użyżnić inne grunty w sposób zapewniający zrekompensowanie przydatności produkcyjnej gruntów wyłączanych.

3. Do ustalenia wielkości powierzchni, na której należy wykonać zabiegi wymienione w ust. 1 i 2, stosuje się następujące wartości przeliczeniowe określające przydatność produkcyjną gruntów:

Rodzaj gruntów i ich klasa lub typ siedliskowy	Wartość przeliczeniowa	Rodzaj gruntów i ich klasa lub typ siedliskowy	Wartość przeliczeniowa
Grunty orne		Trwałe użytki zielone	
klasy I	8	klasy I	8
klasy II	7	klasy II	7
klasy III a	6	klasy III	5,5
klasy III b	5	klasy IV	3,5
klasy IV a	4	klasy V	2
klasy IV b	3	klasy VI	1
klasy V	2	klasy ZVI	0,5
klasy VI	1	Grunty leśne	
klasy ZVI	0,5	lasy	6
		lasy mieszane	4
		bory mieszane	2
		bory	1

4. Górna granica kosztów zrekultywowania nieużytków albo użyżnienia gruntów nie może przekraczać wysokości należności.

§ 14. 1. Decyzja w sprawie wyłączenia gruntów z produkcji w części dotyczącej obowiązku zdjęcia próchnicznej warstwy gleby obejmuje tylko teren przewidziany planem realizacyjnym pod zabudowę.

2. Osoba wyłączająca grunty z produkcji na cele budownictwa mieszkaniowego może nieodpłatnie pozo-

stawić sobie 25% próchniczej warstwy gleby, zdejmowanej z tych gruntów.

§ 15. Opłata za każdy 1 m³ nie dostarczonej próchniczej warstwy gleby wynosi:

- 1) z gleby klasy I i II oraz z wszystkich gleb pochodzenia organicznego — 2.000 zł,
- 2) z gleby klasy III — 1.500 zł,
- 3) z gleby klasy IV oraz z innych gleb pyłowych i gliniastych o niższych klasach bonitacyjnych, a także z gruntów leśnych — 1.000 zł.

§ 16. Koszty transportu próchniczej warstwy gleby na wskazane miejsce na odległość do 10 km pokrywa osoba wyłączająca grunty z produkcji.

Rozdział 3

Zapobieganie degradacji gruntów.

§ 17. 1. Wojewoda opracowuje program kompleksowej ochrony gruntów przed erozją, obejmujący w zasadzie obszar jednostki fizjograficznej lub jej części. Program powinien zawierać:

- 1) charakterystykę dotychczasowego poziomu produkcji rolniczej i leśnej oraz nasilenie erozji,
- 2) koncepcję zmian w strukturze użytkowania gruntów oraz w produkcji rolniczej i leśnej (w ujęciu rzeczowym i przestrzennym),
- 3) środki niezbędne do wdrożenia koncepcji, o której mowa w pkt 2,
- 4) rodzaje zadań i etapy realizacji programu.

2. Program stanowi podstawę do opracowania planów kompleksowej ochrony gruntów przed erozją dla poszczególnych gmin lub ich części.

§ 18. 1. Gminny plan kompleksowej ochrony gruntów przed erozją (§ 17 ust. 2) opracowuje naczelnik gminy. Plan określa właściwy w danych warunkach sposób użytkowania gruntów oraz zadania w zakresie:

- 1) sposobu użytkowania rolniczego lub leśnego gruntów,
- 2) dostosowania struktury przestrzennej użytkowania gruntów oraz układu dróg do wymagań ochrony gleby przed erozją,
- 3) wykonania zabiegów przeciwoerozyjnych, a w odniesieniu do gruntów leżących w zlewniach potoków górskich — sposób zabudowy koryta wodnego.

2. Do zabiegów przeciwoerozyjnych zalicza się:

- 1) rekultywację nieużytków poerozyjnych i zagospodarowanie wąwozów,
- 2) umacnianie skarp i budowę tarasów,
- 3) budowę bądź przebudowę dróg i rowów przydrożnych,
- 4) regulację rzek i meliorację dolin rzecznych,
- 5) zalesienia, zadrzewienia i zakrzewienia przeciwoerozyjne.

3. Projekt gminnego planu kompleksowej ochrony gruntów przed erozją powinien być wyłożony do wglądu właścicieli gruntów na okres 30 dni w celu zgłoszenia uwag i wniosków.

§ 19. Osoba ubiegająca się o uzyskanie zezwolenia na eksploatację złóż torfowych składa do wojewody, za pośrednictwem naczelnika gminy, wniosek wraz z dokumentacją torfowiskową zawierającą charakterystykę

torfowiska i zasobów torfu oraz projekt eksploatacji złoża.

§ 20. 1. Projekt planu gospodarowania na gruntach położonych w strefach ochronnych (art. 25 ust. 1 ustawy), zwanego dalej „planem gospodarowania”, sporządza naczelnik gminy.

2. Projekt planu gospodarowania powinien określać:

- 1) rodzaje zanieczyszczeń i ich stężenie,
- 2) wpływ zanieczyszczeń lub innego szkodliwego oddziaływania na istniejący sposób zagospodarowania z ewentualnym podziałem strefy ochronnej na części,
- 3) aktualne kierunki produkcji roślinnej oraz wielkość tej produkcji,
- 4) rośliny, które mogą być uprawiane, zalecenia dotyczące ich uprawy oraz proponowany sposób ich gospodarczego wykorzystania,
- 5) sposoby przeciwdziałania zmniejszeniu wartości użytkowej gleb,
- 6) spodziewany poziom globalnej produkcji rolniczej możliwy do osiągnięcia po uwzględnieniu wymagań określonych w pkt 4 i 5,
- 7) wykaz gospodarstw rolnych prowadzących produkcję rolniczą,
- 8) wysokość przewidywanych odszkodowań z tytułu obniżenia poziomu produkcji lub zmiany kierunku produkcji,
- 9) ewentualne zalecenia dotyczące produkcji zwierzęcej, w tym również rybackiej,
- 10) ewentualne nakłady niezbędne do zmiany kierunków produkcji rolniczej,
- 11) przewidywane ewentualne koszty nabycia gruntów przez zakład przemysłowy.

3. Projekt planu gospodarowania powinien być wyłożony do wglądu właścicieli gruntów na okres 30 dni w celu zgłoszenia uwag i wniosków.

4. Projekt planu gospodarowania powinien być przed zatwierdzeniem przez wojewodę zaopiniowany przez jednostki specjalistyczne lub naukowo-badawcze określone przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej lub Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego.

§ 21. 1. Produkty rolnicze uzyskiwane w strefach ochronnych z produkcji prowadzonej zgodnie z planem gospodarowania podlegają badaniu zawartości w nich szkodliwych związków.

2. Koszty badań, o których mowa w ust. 1, pokrywa zakład przemysłowy.

§ 22. 1. Podstawą do stwierdzenia całkowitej lub częściowej utraty wartości użytkowej gruntów są wyniki badań określające zawartość szkodliwych substancji w glebach, roślinach i wodach.

2. Koszty badań, o których mowa w ust. 1, wlicza się do kosztów wyłączenia gruntów z produkcji.

§ 23. Zagospodarowanie gruntów wyłączonych z produkcji (art. 27 ust. 2 ustawy) należy do zakładu przemysłowego, w którego zarządzie znajduje się obiekt lub urządzenie oddziałujące ujemnie na produkcję rolniczą lub leśną.

Rozdział 4

Rekultywacja i zagospodarowanie gruntów.

§ 24. 1. Rekultywacją obejmuje się grunty zdewastowane i zdegradowane.

2. Rekultywację gruntów należy prowadzić zgodnie z ustaleniami w zakresie rekultywacji i zagospodarowania gruntów, określonymi w założeniach techniczno-ekonomicznych lub w dokumentacji uproszczonej inwestycji.

§ 25. Jeżeli działalność przemysłowa powodująca obowiązek rekultywacji gruntu prowadzona jest przez kilka osób prawnych lub fizycznych, obowiązek rekultywacji ciąży na każdej z nich, odpowiednio do zakresu tej działalności.

§ 26. 1. W sprawach dotyczących rekultywacji i zagospodarowania gruntów naczelnik gminy:

- 1) stwierdza całkowite lub częściowe ograniczenie wartości użytkowej gruntów,
- 2) ustala kierunek zagospodarowania gruntów i osobę zobowiązaną do ich rekultywacji i zagospodarowania,
- 3) zatwierdza dokumentację rekultywacji i zagospodarowania gruntów,
- 4) ustala terminy wykonania rekultywacji i zagospodarowania gruntów,
- 5) uznaje rekultywację za zakończoną,
- 6) opiniuje dokumentację inwestycyjną w części dotyczącej rekultywacji i zagospodarowania gruntów,
- 7) prowadzi rejestr gruntów podlegających rekultywacji i zagospodarowaniu,
- 8) kontroluje działalność w zakresie rekultywacji i zagospodarowania gruntów.

2. Osoby zobowiązane do rekultywacji gruntów zawiadamiają naczelnika gminy w terminie do dnia 28 lutego każdego roku o powstałych zmianach w zakresie działalności przemysłowej oraz o wynikach rekultywacji i zagospodarowania gruntów.

§ 27. Nadzór nad działalnością przedsiębiorstw górniczych w zakresie rekultywacji gruntów sprawuje okręgowy urząd górniczy, stosownie do przepisów prawa górniczego.

§ 28. W toku opracowywania założeń techniczno-ekonomicznych lub dokumentacji uproszczonej inwestycji osoba zobowiązana do rekultywacji gruntów składa do naczelnika gminy wnioski o ustalenie kierunku ich zagospodarowania.

§ 29. W odniesieniu do gruntów państwowego gospodarstwa leśnego i gruntów czasowo wyłączonych z tego gospodarstwa, podlegających rekultywacji, naczelnik gminy wydaje decyzje w sprawach, o których mowa w § 26 ust. 1, po zasięgnięciu opinii dyrektora okręgowego zarządu lasów państwowych lub dyrektora parku narodowego.

Rozdział 5

Fundusz Ochrony Gruntów Rolnych i Fundusz Leśny.

§ 30. Dochodami Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych są:

- 1) należności,
- 2) opłaty roczne,
- 3) odszkodowania z tytułu przedwczesnego wycięcia drzewostanu,
- 4) kwoty uzyskane ze sprzedaży próchniczej warstwy gleby,
- 5) kwoty uzyskane jako różnica należności za grunty wyłączone z produkcji i za grunty zrehabilitowane, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 2 ustawy,

- 6) opłaty roczne podwyższone, określone w art. 39 ust. 2 ustawy,
- 7) kary określone w art. 40 ust. 2 oraz opłaty określone w art. 42 ust. 2 i 5 ustawy.

§ 31. Środki Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych przeznacza się na finansowanie przedsięwzięć dotyczących w szczególności:

- 1) przeciwdziałania erozji gleb na gruntach rolnych,
- 2) przystosowywania nieużytków do potrzeb produkcji rolniczej oraz rekultywacji na cele rolnicze gruntów, które utraciły wartość użytkową na skutek działalności nieznanych osób,
- 3) użyźniania gleb o niskiej rolniczej przydatności produkcyjnej, ulepszania rzeźby terenu i struktury przestrzennej gleb, usuwania kamieni, odkrzaczania, wapnowania gleb kwaśnych oraz rolniczego zagospodarowania gruntów zrehabilitowanych,
- 4) rekultywacji nieużytków i użyźniania gleb na potrzeby pracowniczych ogrodów działkowych,
- 5) budowy i renowacji stawów rybnych,
- 6) budowy i modernizacji dróg na potrzeby rolnictwa,
- 7) produkcji i zakupu kompostu uzyskiwanego z odpadów organicznych na potrzeby rekultywacji i użyźniania gruntów,
- 8) transportu próchniczej warstwy gleby na odległość powyżej 10 km,
- 9) wdrażania wyników prac naukowców-badawczych związanych z ochroną i rekultywacją gruntów,
- 10) zakupu maszyn i urządzeń niezbędnych do realizacji przedsięwzięć określonych w pkt 1—9,
- 11) planowych zadrzewień gruntów rolnych oraz urządzania, zagospodarowania i ochrony lasów państwowych nie pozostających pod zarządem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
- 12) wykonywania badań, o których mowa w § 22, oraz niezbędnych dokumentacji i ekspertyz z zakresu ochrony gruntów,
- 13) wykonania zastępczego obowiązków określonych w ustawie, do czasu zwrotu przez zobowiązanego kosztów wykonania zastępczego,
- 14) wypłaty odszkodowań określonych w art. 23 ust. 3 ustawy,
- 15) wypłaty różnicy należności, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy.

§ 32. Dochodami Funduszu Leśnego są:

- 1) należności, opłaty i kary z tytułu wyłączenia z produkcji gruntów pozostających pod zarządem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego,
- 2) kwoty uzyskane ze sprzedaży próchniczej warstwy gleby,
- 3) odszkodowania z tytułu przedwczesnego wycięcia drzewostanu,
- 4) odpisy obciążające koszty przedsiębiorstw lasów państwowych w wysokości określonej odrębnymi przepisami,
- 5) odszkodowania za pożary leśne,
- 6) odszkodowania za straty powstałe w lasach w wyniku prac górniczych,
- 7) odszkodowania za szkodliwe oddziaływanie pyłów i gazów,
- 8) inne dochody określone odrębnymi przepisami.

§ 33. Środki Funduszu Leśnego przeznacza się na:

- 1) zagospodarowanie lasów oraz gruntów rolnych pozostających pod zarządem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego, a w szczególności na:
 - a) urządzenie lasu,
 - b) hodowlę lasu łącznie z budową urządzeń zaplecza szkółkarskiego oraz grodzień szkółek i upraw,
 - c) zadrzewianie,
 - d) ochronę lasu,
 - e) gospodarkę łowiecką łącznie z odszkodowaniami łowieckimi,
 - f) budowę i eksploatację urządzeń wodnomelioracyjnych łącznie z zabudową potoków górskich,
 - g) zakładanie oraz utrzymywanie dróg i składnic,
- 2) zagospodarowanie nieużytków oraz rekultywację gruntów na cele leśne,
- 3) nabywanie nieruchomości przeznaczonych na cele gospodarki leśnej,
- 4) budowę osad i zagród leśnych,
- 5) usuwanie szkód górniczych i przemysłowych,
- 6) inne cele określone odrębnymi przepisami.

§ 34. 1. Fundusz Leśny dzieli się na fundusz przedsiębiorstwa i fundusz scentralizowany. Na fundusz scentralizowany przeznacza się:

- 1) 10% dochodów, o których mowa w § 32 pkt 4,
- 2) 40% odszkodowań, o których mowa w § 32 pkt 7,
- 3) całość dochodów, o których mowa w § 32 pkt 1—3.

2. Funduszem scentralizowanym dysponuje Naczelny Dyrektor Lasów Państwowych.

3. Środki Funduszu Leśnego są gromadzone na odrębnym rachunku bankowym.

4. Urządzenia lub budowle powstałe bądź zakupione ze środków Funduszu Leśnego nie podlegają amortyzacji.

Rozdział 6

Kontrola wykonywania przepisów ustawy.

§ 35. Naczelnik gminy kontroluje wykonanie następujących obowiązków:

- 1) zdjęcia warstwy próchnicznej i dostarczenia jej na wskazane miejsce,
- 2) wykorzystywania zgodnie z planowanym przeznaczeniem gruntów wyłączonych z produkcji,
- 3) rolniczego wykorzystywania gruntów,
- 4) rekultywacji gruntów zdewastowanych i zdegradowanych,
- 5) zagospodarowania gruntów zrehabilitowanych,
- 6) przeciwdziałania erozji gleb i innym zjawiskom powodującym trwale pogarszanie wartości użytkowej gruntów.

§ 36. 1. Jeżeli objętość warstwy próchnicznej gleby zdejmowanej z obszaru objętego decyzją o warunkach wyłączenia gruntów z produkcji przekracza 1000 m³, kontrolę przeprowadza się z wykorzystaniem pomiarów geodezyjnych.

2. W razie niedostarczenia na wskazane miejsce zdjętej warstwy próchnicznej lub dostarczenia jej w ilości mniejszej od ustalonej, naczelnik gminy wydaje decyzję nakazującą wpłacenie na Fundusz Ochrony Gruntów Rolnych lub na Fundusz Leśny za każdy 1 m³ nie dostarczonej ziemi kwot określonych w § 15.

§ 37. 1. Kontrolę sposobu wykorzystania gruntów wyłączonych z produkcji przeprowadza się po raz pierwszy po 6 miesiącach, a następnie co roku.

2. Opłaty roczne podwyższone ustala naczelnik gminy od dnia wyłączenia gruntów z produkcji do dnia rozpoczęcia realizacji zamierzonych inwestycji lub użytkowania zgodnego z przeznaczeniem.

§ 38. Kontrolę wykonania obowiązków rolniczego wykorzystywania gruntów rolnych oraz przeciwdziałania erozji gleb przeprowadza się corocznie w okresie wegetacji roślin.

§ 39. 1. Kontrola wykonania obowiązku rekultywacji gruntów polega na sprawdzeniu co najmniej raz w roku zgodności wykonywanych zabiegów z dokumentacją rekultywacji tych gruntów z punktu widzenia wymagań technicznych oraz ich terminowości ze szczególnym uwzględnieniem obowiązku zakończenia rekultywacji w okresie 4 lat od chwili zakończenia lub zaniechania działalności przemysłowej.

2. W razie stwierdzenia niewykonania obowiązku rekultywacji stałe opłaty roczne podwyższone ustala naczelnik gminy od dnia następnego po wyznaczonym terminie wykonania rekultywacji albo po upływie 4 lat od chwili zakończenia lub zaniechania działalności przemysłowej do dnia uznania rekultywacji za zakończoną.

§ 40. O terminie kontroli wymienionych w § 35—39 na obszarach górniczych, pasa nadbrzeżnego, kolejowych i lotnisk komunikacyjnych naczelnik gminy powiadamia:

- 1) okręgowy urząd górniczy,
- 2) urząd morski,
- 3) organ kolejowy lub zarząd lotniska.

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 41. 1. Jeżeli założenia techniczno-ekonomiczne inwestycji rozpoczętych przed dniem wejścia w życie ustawy nie zawierały ustaleń dotyczących rekultywacji gruntów, inwestor obowiązany jest uzupełnić dokumentację tej rekultywacji do dnia 31 grudnia 1983 r.

2. Osoby prowadzące eksploatację złóż torfowych w dniu wejścia w życie rozporządzenia obowiązane są w terminie sześciu miesięcy od tego dnia uzupełnić dokumentację wymaganą do uzyskania zezwolenia, stosownie do przepisu § 19.

§ 42. Obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy plany zagospodarowania przestrzennego, w których przeznacza się grunty rolne klasy I—IV na cele nierolnicze lub nieleśne, wymagają uzyskania zgody Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w zakresie nieobjętym zgodą wydaną na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

§ 43. Traci moc uchwała nr 140 Rady Ministrów z dnia 9 września 1977 r. w sprawie funduszu ochrony i rekultywacji gruntów rolnych (Monitor Polski Nr 28, poz. 137).

§ 44. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1982 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

Flotczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.